

Mand. Er det da saaledes, at det er de socialistisk styrede Kommuner, der har foranlediget, at Gælden er steget? Jeg var for nogen Tid siden ovre i Ringkøbing, det er den Kreds, den højtærede Indenrigsminister skal have med at gøre, og jeg raader den højtærede Indenrigsminister til ikke at tale om de socialistisk styrede Kommuner deroppe, for efter hvad der blev oplyst mig, var Gælden i Ringkøbing procentvis steget lige saa stærkt som i de socialistisk styrede Kommuner, og den er ikke socialistisk styret. . . . (Indenrigsministeren [Kragh]: Den har været det.) . . . Har Ringkøbing By? Men jeg kan tage Kolding, Aalborg og en Række Byer, hvor Venstre og de Konservative raader, og sige: Prøv at se Stillingen efter, hvor Gælden er højest! Den højtærede Indenrigsminister vil da faa at se, at det er den ikke i nogle Kommuner, han betegner som socialistisk styrede, men tværtimod i dem, hvor Venstre og Højre har haft Styret. Derfor tror jeg ikke, Ministeren skal udtale sig saa flot.

Men lad os nu sætte, at det var saaledes, saa vil man dog se, at det bliver nødvendigt for det første — det, jeg før appellerede til Ministeriet om — at skaffe Byerne en Indtægtskilde gennem Beskatning af Grundejendomme, og dernæst at gøre noget for at standse Tilgangen fra Landet til Byerne. Man kan ikke fra Landkommunernes Side komme og sige: vi sender vor Overskudsbefolkning, de 20 000, ud, og naar de kommer til Byerne, saa har vi en Indenrigsminister, der passer paa og overfor de arbejdsløse stiller sig saa karrigt som vel muligt, og som hævder, at det er Socialisterne, som er Skyld i Vanskelighederne. Det gaar ikke, for det er efterhaanden blevet opdaget mere og mere, at det netop er denne Indvandring fra Land til By, der foranlediger en hel Del af de Udgifter, der her er Tale om.

Jeg mener derfor, at vi maa ind paa en dyberegaaende Jordordning, idet Landbruget i Virkeligheden kan beskæftige langt flere, end det beskæftiger. Vi maa ind paa Spørgsmaalet om Ekspropriation af Jord. Den højtærede Landbrugsminister sagde i Søndags ved et Møde, at det ingen Grund var til Ekspropriation, for der var Jord nok at faa, og det er muligt nok. Men derfor bliver Ekspropriationen ikke overflødig. Spørg den højtærede Minister u. P., den tidligere Forsvarsminister, om, hvad han mener om denne Sag. Da vi foretog vor Protest mod Kaserneloven, stod den højtærede Minister heroppe og sagde: Selvfølgelig kan vi nok skaffe den Jord, vi skal

bruge til de militære Anlæg, til de militære Øvelsespladser; vi kan nok skaffe den, det er der ingen Fare for, men det bliver de Herrer Socialister, der har Ansvaret for, at den bliver dyr, naar vi ikke faar Lov til at ekspropriere den. Det var, hvad Højre og Venstre mente om denne Sag. Jord kunde nok skaffes, for der er Jord nok, som den højtærede Landbrugsminister siger, men den bliver dyr, hvis den ikke maa eksproprieres. Til Husmændene siger man: Der er Jord nok, men I kommer til at betale den dyrt, fordi I ikke kan faa Lov til at ekspropriere Jorden. Det er Forskellen, naar der er Tale om Militæret og om Husmændene. Den Gang fandt man det fuldkommen berettiget at benytte Ekspropriation for at skaffe billig Jord til Militæret; her modsætter man sig det overfor Husmændene.

Endvidere mener vi, at vi i Lighed med andre Lande maa gennemføre en fornuftig Importregulering tagende Sigte paa, at vi ikke i alt for høj Grad herhjemme skal behøve at have Udgifter til de arbejdsløse, fordi vi forsyner os med Varer i Udlandet uden Sikkerhed for at faa den Prisnedsættelse, som kan følge deraf. Vi maa have en Importregulering, som ogsaa andre Lande har gennemført, for derigennem at nedsætte Arbejdsløshedsudgifterne for Stat og Kommune og komme hen mod Maalet: Balance. Jeg tror, at det ved saadanne Foranstaltninger, ved at forvandle de arbejdsløse fra at være Nydere til at være Ydere, øge Industriens Skatteevne og aflaste Staten fra de mest tyngende Udgifter, den har til Militæret og den mægtige Forrentning af Statsgælden, vil være muligt ikke blot at tilvejebringe Balance, men ogsaa saadanne Indtægter, at man kan gaa til nye Opgavers Løsning. For det nuværende Ministerium maa det i Fremtiden blive det samme, som det er i Aar, naar Ministeren siger: Jeg kan ikke tænke paa i Aar at forelægge Lovforslag med forøgede Udgifter, for vi har ingen Penge dertil. Han har ubestridelig Ret, naar han sagde, at vi ikke har Penge til Lovforslag med forøgede Udgifter, og det vil man heller ikke faa ud i Fremtiden, hvis vi skal blive ved at køre med de mægtige Udgifter. Men jeg mener, at vi maa have gennemført noget, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Undervisningsminister vil give mig Ret i, at vi ikke kan udskyde en Reform af vort Skolevæsen. Vi maa have denne Reform; selv om vi er uenige om Omfanget af denne Reform, saa tror jeg, at alle er enige om, at Reformen tiltrænges og maa gennemføres, saaledes at vi er i